

Flaskpost från Randivåg

Portugal 10 maj - 15 juli 2011

Maj

Vi seglade från Bayona i Spanien till **Viana do Costello** i Portugal den 10 maj. Då hade vi väntat på vindar från rätt håll i mer än en vecka. Den sydliga vinden hade fört med sig många seglare som snabbt färdats norr ut. Men den 10 hade vinden vänt och vi fick medvind ner längs kusten. Morgonen var kall, inte mer än 10 grader när vi gick upp

men temperaturen ökade under dagen. Vi fick en fin segling och ankom Viana do Costello vid halv fem efter ca 40 sjömil. Viana do Costello är en mysig och trevlig by och norra delen av Portugal är rätt avslappad, ingen stress och ingen jäkt. Portugal har en annan tizon och man får ställa om klockan en timme. Vi vred klockan en timme åt fel håll, vilket vi upptäckte först när vi var ute på stan för att hitta ett ställe att äta middag på. Inga restauranger var öppna! Men till sist hittade vi en öppen servering, den hade några bord mitt ute i gränden. Maten var god och inte var det dyrt heller, tre rätter med vin och kaffe för 135 kr per person. Rätt OK!

Vädret blev varmare och soligare i Portugal, kring 25 grader på dagen och lite lägre på natten. Nästa hamn blev **Porto** eller som hamnstaden kallas, **Leixos**. Här stannade vi några dagar, vi är lite förtjusta i portvin och därför lockade Porto lite extra. Bussen in till centrum av Porto stannade utanför hamnen och efter ca 40 minuter kunde man

kliva av mitt i stan. Vi gav oss i väg för att upptäcka Porto och vi fann en charmig, lite sliten stad som är byggd på stranden av floden Douro. Det egentliga Porto finns på ena stranden och portvinslagren på andra, i Vila nova de Gaia, men städerna är som en enhet och vi upplevde det som en stad. Vi tillbringade lite tid i Porto och mer tid i Vila nova de Gaia, hos portvinsbolagen som hade visning och bjöd på vin!

Vi fortsatte ner längs kusten, väntade ut ett oväder i **Figuera da Foz**, upptäckte den fina lilla staden **Nazaré**, stannade endast en natt i **Peniche** och fortsatte sen till **Oeiras** en förstad till Lissabon. Här idkade vi badliv ett tag innan vi tog oss in till Lissabon där vi fick en plats i Alcantarahamnen mitt i stan.

Juni

Lissabon är en trivsamt stad. Här plockade vi upp cyklarna och kunde på så sätt lätt ta oss runt i stan. Det tog ca 15 minuter per cykel så var vi mitt inne i centrum där vi parkerade och fortsatte till fots. Det fanns många fina gator att promenera på och då Lissabon är byggt på sju kullar gick det ibland uppför och

ibland nerför. Svetten lackade, det var varmt mellan husen, ofta kring 30 grader. Runt om i staden blommade jakarandaträden och de blå blommorna fanns överallt, inte bara i träden. I mitten på juni var det en fotbollsmatch mellan Norge och Portugal och en norsk båt kom seglande från Norge - för att se matchen! Två dagar senare var segelbåten på väg hem igen! Snacka om entusiastiska supportrar! (Norge förlorade, men norrmännen var glada ändå.)

Det var fadofestival och vi passade på att gå på konsert. Vi var bland annat i en kyrka dit det kom många åskådare så kyrkan blev helt full. Konserten var instrumentell och två män spelade "guitarra" (det instrument som ackompanjerar fadosångaren) och gitarr. De spelade fantastiskt fint och publiken applåderade så vi trodde taket skulle lyfta!

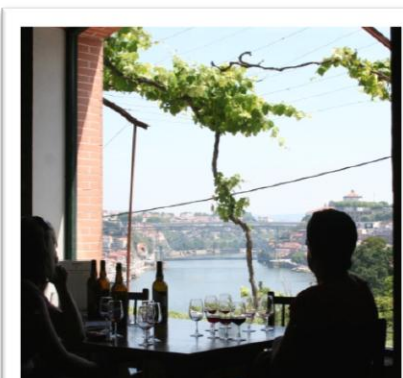
Vi var också spekulanter på en båt (för en göteborgsk kompis) och åkte med en mäklare till en båtupplägning en bit från stan. Båten var sådär och när vår kompis fick information om båten var han inte längre intresserad av köp. Men vi hade några trevliga timmar med mäklaren och passade på att få så mycket information om seglinsvattnen söder om Lissabon som möjligt.

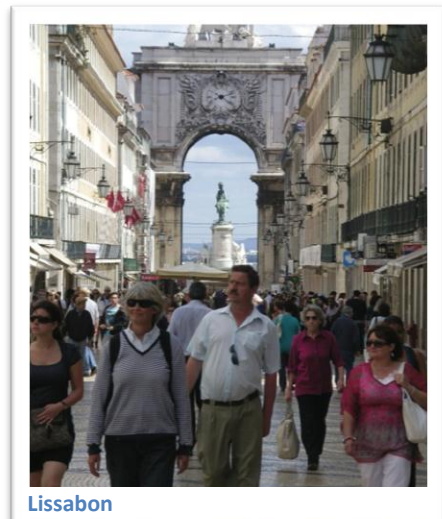
Porto

Vi väntar på maten i gränden

Portvinsprovning i Porto

Lissabon

När vi seglade söderut blev det lite svalare. Först till **Troja**, en turistort vid en fin badstrand, sen fortsatte vi till **Sines** där den portugisiska upptäcksresanden Vasco da Gama är född. Sines är en "äkt" liten by med en trevlig marina bredvid en fin badstrand. Där träffade vi seglingsvänner och hade en trevlig tid. Vi gick bland annat för första gången in i en Lidl butik och blev helt sålda! Vilket utbud av varor till bra pris! Det blev mer än en tur med cykeln till denna butik.

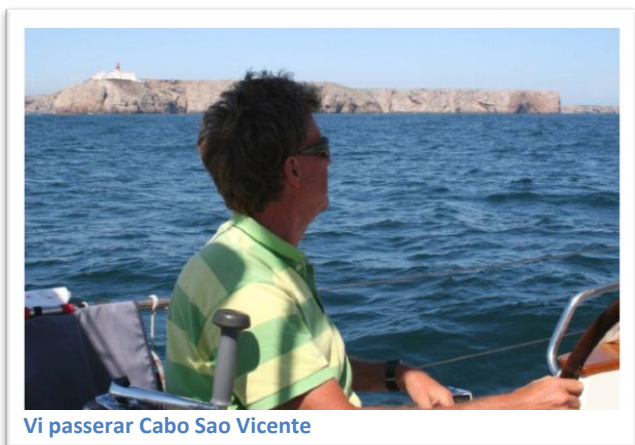
En kväll när vi var ute för att äta middag såg Sven-Gösta en öppen dörr med "restaurang-sorl", han tittade in i lokalen och bestämde: här går vi in! Sagt och gjort, vi slog oss ner vid ett av

långborden och väntade. Efter ett tag kom en tjej med vita underlägg i papper, bestick och dricksglas. I ena hörnet av lokalen grillade en äldre man olika köttbitar. Vi beställde kyckling. Fick in en tallrik med en bit grillad kyckling och pommes frites. En tallrik med tomatsallad kom på bordet tillsammans med en karaff vin (som hälts ur en dunk som stod i hörnet). Det smakade utmärkt.

Som dessert pekade vi på en tallrik som en man vid bordet bredvid hade fått, det visade sig vara en pudding av något slag, en bamseportion. Vi tog en och delade på. Gott det också. Till kaffet kom flaskan med "aguardente" fram, rent brännvin. Lite starkt men vi måste i varje fall prova. Ca 80 kronor per person gick det hela på. I Sines hade vi det gott, men när det blev bra väder fortsatte vi söder ut.

Sines och den fina stranden, marinan i bakgrunden

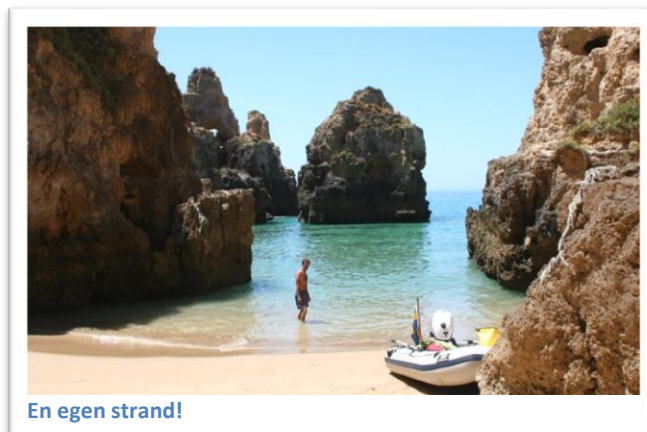
Vi passerar Cabo Sao Vicente

Vi bestämde oss för att gå tidigt en morgon, klockan 6 skulle vi starta. Medseglare var våra vänner i en nästan lika stor båt som Randivåg, samt en båt på ca 8 meter. Vi ordnade ett "net", dvs varannan timme hade vi kontakt på båtradion, VHFen, för att höra att allt var bra. Vi skulle segla i 12 timmar i farvatten som kan bli tuffa och genom att hålla kontakt med de andra kändes tryggt. Det blev en rätt händelsefattig dag med lagom vind och ibland ingen vind alls. Vi rundade **Cabo Sao Vicente** (Europas sydväsligaste punkt) och ankrade efter ca 11 timmar på Algarvekusten. Vi fick vänta lite drygt en timme innan nästa båt kom och till vår förvåning var det den lilla båten. En kvart senare kom våra vänner in i viken och blev lite långa i synen när de fick se att

den lilla båten hade kommit före dem. Besättningen på den lilla båten måste vara duktiga seglare, och våra vänner kanske inte grejade lika mycket med sina segel, vad vet jag.

Vi fortsatte efter några dagar till **Lagos**, en kort bit från vår första ankarvik på Algarvekusten. Lagos är en mysig liten stad. Mycket turister, men med en gammal stad i centrum med vindlande små gränder gör att helheten blir riktigt trivsamt. Utanför stan finns ett otroligt landskap med höga sandstensklippor och ute i vattnet små öar av hög, smal sandsten. Här finns små sandstränder och grottor i berget, en del kommer man till med båt och andra klättrar man ner till från land. Vi tuffade runt med dingien och hittade en egen liten strand för sol och bad.

Midsommar firade vi med att inviga våra vänner i denna svenska sedvänja. Vi hade sill och färskpotatis, Janzons frestelse, grillad fläskfilé och jordgubbar med grädde (sill och anchovis kom från IKEA i La Coruna). Och snaps med snapsvisor!

En egen strand!

Juli

Efter några veckor i Lagos fortsatte vi längs Algarvekusten, stannade till i **Albufeira** några dagar och fortsatte österut. Kusten var inte lika spektakulär som längre väster ut, men fortfarande med höga klippor,

Fiskebåt på Culatra

sandstränder och små byar. Vi seglade in bakom ön **Culatra** och ankrade nära städerna **Faros** och **Olhao**. Ett fantastiskt ankringsställe och vi var inte ensamma, ett 25 tal båtar från världens alla hörn var våra grannar. Här stannade vi i 10 dagar och badade (ca 23 grader i vattnet), solade och fixade med båten. Vi åkte också runt med dingien, både till ön Culatra och till Olhao. Vi hittade också vår grannbåt från Tångudden i Göteborg – Evergreen – en grönmålad Allegro 33, nu med tysk flagg och en nöjd skeppare ombord. I Olhao har de ett ”stadsinternet” som är fritt för alla att använda och med antenn till wifi gick det att nå nätet från båten. En utmärkt ankringsplats!

När nästa blåsväder närmade sig tog vi upp ankaret och fortsatte öster ut, nu var det **Guadiana**, gränsfloden mellan Portugal och Spanien som lockade. Ca 20 nm upp i floden ligger städerna **Alcoutim** (Portugal) och **Sanlucar** (Spanien) och där kan man ankra. Vägen dit går via en grund infart som bör passeras i högvatten och en flod som

man bör befara i medström. Vi stannade en natt i en hamn i flodmynningen och fortsatte dagen därpå. Vi ankrade mellan de två städerna. Floden har tidvatten även här uppe så halva dagen ligger man med aktern nedöver floden och halva dagen uppöver, lite udda att inte båten rör sig efter vinden. Strömmen är så stark att om man släpper stegen när man går i för att bada så far man iväg! Bäst var att bada i ”slackvatten”, tiden mellan ebb och flod, då gick det till och med att simma lite utan att flyta iväg med strömmen. Vattnet är sött och mycket klart.

Alcoutim är en trevlig liten by med butiker och restauranger. Sanlucar är lite sömnigare med inte så mycket aktiviteter. I Alcoutim upplevde vi ”Musik på torget” – en konsert med traditionell sång och musik, kanske mer intressant än vackert! Vi träffade andra seglare och hörde deras historier, flera hade legat uppe i floden i många år. En var på väg till Brasilien men fastnade här för ett tiotal år sedan – varför fortsätta när Guadiana har allt? Någon höll nu på att bygga hus, en annan hade just skaffat en lägenhet. De pratade om ”Guadiana-klistret” som håller folk kvar.

Vi passade på att uppleva den för oss lite ovanliga inlandsmiljön. Vi var på spaning efter sköldpaddor uppströms (med jollen). Vi satt i båten och titta på traktens fåglar som flög mellan Spanien och Portugal, och fick se bland annat kungsfiskare, biätare, blåskata och härfågel flyga fram och tillbaka. Flera av fåglarna tillbringade dagen i Portugal och natten i Spanien. Finns det fågel-pass?

Vi stannade någon vecka, om man skall vara här en längre tid skall man inte välja sommaren. Våren eller hösten är humanare vad gäller värmen (vintern är för kall, det kan till och med bli frost). När vår termometer visade 49 grader ute och 38 i båten drog vi oss mot kusten igen, där det är lite svalare! I och med att vi lämnade floden Guadiana lämnade vi också Portugal och fortsatte resan i Spanien.

Floden Guadiana från Alcoutim, Sanlucar på andra sidan floden

Lisa och Sven-Gösta